

[Forsvarsministeren.]

banerne vanskeligheder, som banerne af hensyn til deres materiel, af hensyn til deres kapacitet har ønsket skulle blive undgået.

Ole Bjørn Kraft: På grund af et møde andetsteds i bygningen var jeg forhindret i at være tilstede ved denne behandlings begyndelse, og jeg skal ikke sige meget om selve forslaget. Men jeg var tilstede, da det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard holdt sin sidste tale, og det forbavtede mig naturligvis ikke, at det ærede medlem indtog det standpunkt, som han gjorde, i spørgsmålet om den navngivning, der her diskuteres. Det er jo urigtigt, når det ærede medlem vil påstå, at en sådan navngivning ikke har noget at gøre med danske traditioner. Det er en kendsgerning, at gennem vore værns historie går der en lang række navne på regimenter, således at det i virkeligheden er at vende tilbage til en gammel dansk tradition, når man har optaget denne navngivning, og jeg kan egentlig slet ikke forstå, hvad det ærede medlems tankegang er, hvorfor han har noget imod, at man på denne måde giver specielle betegnelser til de forskellige afdelinger. Det ærede medlem må dog have den samme opfattelse, som vi andre har, at skikken er af værdi, også en realitetsværdi, det betyder en styrkelse af forsvaret, at der består en følelse af nær samhørighed mellem mandskabet og de afdelinger, i hvilke de tjener, og det kan dog vist ikke være andet end, at det skaber en større baggrund derfor, en mere levende følelse deraf, når man kan knytte denne følelse til et gammelt navn, som har haft glans gennem vort lands historie, eller til et navn, som giver udtryk for hjemstavn, knytter følelsen til det område, som soldaten i givet tilfælde skal forsvare. Det vil blive af ikke mindre betydning i fremtiden, hvor vi vel må regne med, at det danske forsvar skal opbygges regionsvis.

I det hele taget må man sige, at dette at have denne tilknytning til afdelingen er af stor værdi, og at det naturligvis er bedre, når tilknytningen sker gennem et navn med historisk klang eller et navn, der knytter sig til hjemstavn, end gennem en talbetegnelse. Jeg kan derfor ikke opfatte det ærede medlems udtalelser på anden måde, end at han ikke forstår noget, der er meget væsentligt, hvis forsvaret skal være et virkeligt udtryk for befolkningens indstilling og tilknytning. For han har ret i den banalitet, han udtalte, at dette var ikke det afgørende, men det afgørende er selve realiteterne, udrustningen, styrken, værnets mulighed for

at løse sine opgaver, er en sag så indlysende, at man ikke behøver at sige noget derom.

Tredie næstformand (Jørgen Jørgensen): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg har ikke undersøgt alle de navne, der har været offentliggjort, men det forekommer mig ikke, at det gennemgående blev en genoplivelse af gamle historiske navne. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, der nu sidst talte, at jeg underkender aldeles ikke traditionerne på disse områder, men jeg tror, disse traditioner er lige så stærkt knyttet til de betegnelser, som har været anvendt gennem slægtled. Jeg forsikrer, at når jeg ser tilbage på min egen hjemegn, når man taler om 8. bataillon i Viborg, man har gjort tjeneste dér, man samles i soldaterforeningerne til 25 års jubilæer, så er dertil knyttet ganske de samme følelser og traditioner, for så vidt den ægte side af sagen angår, som til den nyromantik, til det, man nu søger at pudse op.

Men jeg gør iøvrigt opmærksom på, at det er ikke mig, der gør det til noget større med disse regimentsbetegnelser. Hvem der gør det til noget større, kan man læse om i bladene. Man gør noget, der er uden egentligt indhold, til noget stort og betydningsfuldt, og derigennem medvirker man til at aflede opmærksomheden fra det, der betyder noget, nemlig styrken, der kommer indefra, der bærer det hele, det, der får de unge til at tro på det, de giver sig af med. Det er det, jeg vender mig imod, og jeg tillader mig at tro, at der her i Danmark stadig vil være nogen, som holder på kernen og ikke på skallen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om forlængelse af den ved lov nr. 241 af 4. juni 1947 givne bemyndigelse til at foretage de for afsendelse og opretholdelse af en dansk besættelsesstyrke til udlandet fornødne foranstaltninger.

Lovforslagets §§ 1 og 2 samt dets overgang til tredie behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i midlertidig lov nr. 242 af 4. juni 1947 om rejsplejen ved den danske brigade, der deltager i besættelsen af Tyskland.